Xocalı soyqırımı erməni nasizminin Azərbaycan xalqına qarşı törətdiyi 1918-ci il mart soyqırımının davamıdır

Azərbaycan Respublikasının Dağlıq Qarabağ ərazisinin bombalanmasında, yaşayış yerlərinin viran qoyulmasında Tsinvali və Telavi helikopter bazaları yaxından iştirak etmişdir. Cənubi Qafqaz Hərbi Dairəsinin generalı Valeri Pasrikeyevin sərəncamına əsasən burada təşkil olunmuş xüsusi kurslarda helikopterləri idarə edəcək 16 erməni pilotu hazırlanmışdır. Kurs müdavimləri içərisində milliyyətcə ərəb olan və "Həmas" təşkilatından qovulmuş Zahid əl-Məhəmməd adlı birisi də olmuşdur. "Telavidə çıxan "Eskadrilya" qəzeti 1992-ci il 20 fevral tarixli sayında yazırdı ki, 1992-ci il fevralın 12-də və 16-da Rusiya Federasiyasının prezidenti B.N.Yeltsin Telavi helikopter bazasında kursu bitirmiş erməni pilotlarına yeni və dəqiq hərbi uçuşa malik "Mi-24 P" markalı helikopterlərin verilməsi haqqında RF-nin 7-ci Ordusunun Baş Komandanı, general-mayor Reuta göstəriş vermişdir. Polkovnik **Leonid Kapralovun** başçılığı ilə iki "Mi-8" helikopteri Gəncə Helikopter Zavodunda təmir olunmuşdur. Beləliklə, Xocalı istiqamətində hərbi hazırlığın təməli qoyulmuş, Dağlıq Qarabağ istiqamətində döyüşə hazır vəziyyətdə dayanmış helikopterlər üçün Bakıdan 200 ton yanacaq alınmışdır. Fevralın 17-də Zori Balayan Telavi Hərbi Bazasında ermənilərlə görüşmüş, fevralın 19-da general Reut Moskvanın 17 fevral tarixli sərəncamına əsasən, 16 erməni üçün 9 müxtəlif markalı hərbi helikopter ayırmış və fevralın 22-də həmin helikopterlər 366-cı alayın tərkibinə daxil edilmişdir. Helikopterlərin pilotları Livan, Suriya və İrəvan erməniləri, birinin pilotu isə Zahid əl-Məhəmməd idi.

Göründüyü kimi, Xocalıya hücum üçün hər şey hazır idi. Qalırdı mərkəzin razılığını almaq. Bunun üçün ermənilər hiyləyə əl ataraq Kremlə qızışdırıcı teleqramlar göndərmişlər. Rusiya Federasiyasının Prezidenti B.N.Yeltsinə general **O.Sarkisyan** və polkovnik Ter-Qriqoryan tərəfindən 25 fevralda vurulan teleqramda bildirilirdi ki, *"...respublikanın yüksək çinli təhlükəsizik əməkdaşları təsdiq edirlər ki, son günlərdə 4 tam diviziya və 7 briqadadan ibarət türk hərbi qüvvələri Ermənistanla sərhəddə toplaşmışdır. Ordu İİ Dünya müharibəsi dövründə müşahidə olunmayan hərbi döyüş hazırlığına gətirilmişdir"*.

Tarixi cinayət hazırlayanlar teleqramı B.Yeltsinin başçılıq etdiyi RF Təhlükəsizlik Şurasının iclası üçün hazırlamış və iclasa Ermənistan prezidentinin təhlükəsizlik məsələləri üzrə müşaviri **Aşot Manuçaryan** dəvət olunmuşdur. A.Manuçaryan müşavirədəki çıxışında gələcək planlarının bir hissəsini doloyası ilə ifadə edərək bildirmişdir ki, *"Yaxın vaxtlarda Türkiyə Azərbaycanın xahişi ilə Qarabağ münaqişəsinin həlli məqsədilə köməyə gələ bilər. Bu Ermənistanla sərhəddi pozmadan Azərbaycanla Naxçıvan arasında olan 11 km-lik ümumi sərhəddə baş tuta bilər. Ermənistan ərazisinin pozulması da istisna deyildir"*. Deməli, Naxçıvanı Türkiyə ilə birləşdirən sərhədin ələ keçirilməsi ermənilərin gələcək planlarının tərkib hissəsi idi.

Xocalıya ilk raket fevralın 25-də saat 16:00 da Zahid əl-Məhəmməd tərəfindən atılmışdır. Xatırladaq ki, atılan hər raket üçün 280 dollar mükafat müəyyənləşdirilmişdi. Döyüşdə fərqləndiyi üçün Zahid əl-Məhəmməd və Suren Pirimyan "Qızıl xaç" ordeni ilə təltif olunmuşdular. Zahid əl-Məhəmməd martın 3-də həlak olmuş, Ermənistanın prezidenti Serj Sarkisyanın göstərişi ilə İrəvanda Erablur hərbi qəbiristanlığında dəfn olunmuşdur.

Xocalı soyqırımında sovet ordusunun və Ermənistan silahlı qüvvələrinin zabitləri iştirak etmişlər. Doğrudur, soyqırım iştirakçılarına dair sənədlər 1992-ci il martın 1-də Cənubi Qafqaz Hərbi Dairəsinin aviasiya üzrə komandanı, general-mayor Lukaşovun əmri ilə yandırılmışdır. Ancaq polkovnik V.Savelyevin "Məxfi" arayışında meyitləri yığıb yandıran, azərbaycanlı əsirləri sıraya düzüb güllələyən və bundan həzz alan rütbə sahiblərinin, əsgəri şərəfi ləkələyən 41 nəfər erməni və rus zabitlərinin adları vardır: birinci batalyon komandiri, polkovnik **Moiseyev**, II batalyon komandiri, mayor **S.Ohanyan**, III batalyon komandiri, mayor **E.A.Nabokix** və b. Soyqırımı əvvəlcədən planlaşdıran anti-Azərbaycan qüvvələri xüsusi vəhşilikləri ilə seçilənləri mükafatlandırmışlar. 13 nəfərlik Babayevlər ailəsini məhv etdiyi üçün **Çitçiyana** Fransa erməni disporu tərəfindən **150 min dollar pul və "Kilsə mükafatı"**, rus zabiti **Yevgen Qolubeva** üstündə "ASALA" yazılmış 25 qramlıq **qızıl orden və 5 min dollar, Anastas İvanova** 10 min dollar və **"Hunday"** markalı maşın hədiyyə edilmişdir.

Rus zabiti Vladimir Savelyev Dağlıq Qarabağda 02270 Nəli hərbi hissənin əks-kəşfiyyat şöbəsinin rəisi olub. Xocalı faciəsinin ilk məlumatlarını toplayan, hadisələrin şahidi olan polkovnik 1992-ci il martın 19-da, 1998-ci il avqust ayının 22-də və nəhayət, 2000-ci ilin iyul və dekab aylarında BMT-yə, Avropa Şurasına... sonda Baş Kəşfiyyat İdarəsinə "Məxfi arayış"ını təqdim edib. O, son arayışlarını "zabit Puqaçov" imzası ilə göndərib. Polkovnik erməni terror təşkilatları ilə sovet ordusunun qoşun birləşmələrinin Dağlıq Qarabağda keçirdikləri hərbi əməliyyatları izləyərək fakt və sənədlərdə, "agentura" gücü ilə əldə etdiyi informasiyalarda bütün olub-

(Əvvəli qəzetin 26 fevral tarixli nömrəsində)

keçənlərin şərhini verib etiraf edir: "Mən bütün bunları yazmaya bilmərəm. Hər şey gözlərim önündə baş verib. İnsanların, uşaq və qadınların, hamilə gəlinlərin güllədən keçmiş bədənlərini unuda bilmirəm. Qoy azərbaycanlılar məni bağışlasınlar ki, bütün bu qanlı və amansız sonluğu olan hadisələrdə əlimdən heç nə gəlmədi. Təkcə 19 səhifəlik məxfi arayışı həm Kremlə, həm MN-nə, BKİ-nin generallarına göndərdim. Oxuyun dedim. Biz rusların zabit şərəfi görün necə ləkələndi... Mən Bakıdakı hadisələri də izləyirdim. Hiss olunurdu ki, prezident Ayaz Niyazoviçi aldadıb tora salıblar. O, kələfin ucunu itirmiş, hər şeyi nəzarətdən çıxarmış, qarşıdurmanın mərkəzində dayanmış, nüfuzunu itirmiş Ali Baş Komandandır... Azərbaycan əks-kəşfiyyatına gəlincə...qurum iflic olub".

Fransada çıxan **"Frans katolik-ekklezya"** aylıq jurnalının 1992-ci il 12 mart nömrəsində "Hücumdan öncə" yazısını çap etdirən erməni jurnalisti Berain Siracyan yazır: *"...Xocalını gözlərimlə gördüm. Döyüşən, hər qarış torpaq uğrunda vuruşan artsaxlıların igidlikləri məni valeh etdi. Amma mən torpaq uğrunda gedən vuruşmanın bu tərzdə aparılmasının tərəfdarı deyildim... Hər yerdən qan iyi gəlirdi. Qar üstündəki, qalaqlanmış buz üstündəki kimsəsiz, sahibsiz cəsədlərdən heç vaxt Azərbaycan tərəfi, sabahkı nəsillər susmaz. Bəs sabah... Biz tənha qala bilərik... Digər tərəfdən, Xocalıda vuruşanların, erməni qardaşlarımın gözlərindəki alovun sönməyəcəyinə də şübhə yoxdur. Bu alov vətən torpağı üçün yandırılmış ocağın alovlarıdır. Belə alovlar isə heç vaxt sönmür..."*

Xocalı soyqırımı haqqında dünya ictimaiyyətinə yalan məlumatlar verilmişdir. Lakin bəzi mətbuat orqanları faciənin ermənilər və onlara yardım edən 366-cı motoatıcı diviziya tərəfindən həyata keçirildiyini yazmışlar. **"Sandi Tayms" qəzeti (London) 1 mart 1992-ci il tarixli sayında** erməni əsgərlərinin minlərlə ailəni məhv etdiyini, **"Faynenşl Tayms" qəzeti (London) 9 mart 1992-ci il tarixli sayında** ermənilərin Ağdama tərəf gedən dəstəni güllələdiyini, 1200-ə qədər azərbaycanlını öldürdüklərini yazmışdır.

"Tayms" qəzeti (London) və "İzvestiya" (Moskva) qəzetləri 4 mart 1992-ci il tarixli nömrələrində, "Le Mond" qəzeti (Paris) 14 mart 1992-ci il tarixli sayında erməni vəhşiliyindən bəhs edərək qətlə yetirilənlərin başlarının kəsildiyini, kişilərin skalplarının soyulduğunu qeyd etmişlər.

"Faynenşl Tayms" (London) qəzeti 14 mart 1992-ci il nömrəsində general Polyakova istinadən 366-cı alayın tərkibində 103 nəfər erməni hərbçisinin olduğunu yazmışdı.

"Varel aktuel" jurnalı (Paris) 14 mart 1992-ci il nömrəsində erməni silahlı dəstələrinin tərkibində ASALA-nın Suriya və Livandan olan hərbçilərinin iştirak etdiyini təsdiqləmişdir.

Yalanın ömrü uzun olmaz demişlər. Hadisə yerində olan **Böyük Britaniyanın "Fant men nyus" teleşirkətinin jurnalisti R.Patrik** yazmışdır: *"Xocalıdakı vəhşiliklərə dünya ictimaiyyəti heç nə ilə haqq qazandıra bilməz"*.

Xocalıdakı soyqırımı ört-basdır etmək üçün ermənilər meyitləri yandırmış, sağ qalanlara işgəncələr vermişlər. Əlimizdə olan sənədlər Xocalı ərazisində - Xanabadla Daşbulaq kəndləri arasında ilk "səyyar ölüm ocaqları" fevralın 28-də təşkil olunduğu, bu prosesdə 366-cı alayın komandanı Yuri Zarviqarovun əsgər və zabitlərinin iştirak etdiyinə şəhadət verir. Daud Xeyriyan Beyrutun "Əş-Şərq" nəşriyyatında çapdan çıxan **"Xaç uğrunda"** kitabında Xocalı faciəsindən bəhs edərək yazır: *"...Bəzən çaşıb ayağımızı meyitlərin üstünə qoyaraq keçib gedirdik. Daşbulaq tərəfdəki bataqlıqdan keçmək üçün ölənləri yanaşı düzüb yol düzəltdik. Ayağımı ölənlərin üstünə qoyub getmək istəmədim. Polkovnik Ohanyan mənə işarə etdi ki, qorxmayım. Müharibənin qurbanlarından biri də budur. Mən ayaqlarımı sir-sifəti qana bulaşmış 9-10 yaşlı bir qızın sinəsinə sıxıb irəli addımladım... Ayaqlarım, fotoaparatım qan içində idi"*.

Daha sonra erməni jurnalist yazır: *"Martın 2-də ermənilərin "Qaflan" qrupu 100 nəfərdən artıq türk meyitini yığıb Xocalıdan təqribən bir kilometr qərb istiqamətində yandırdı... Sonuncu maşında təqribən 10 yaşında olan bir qız uşağı da gördüm. O, alnından və qollarından yara almışdı. Sir-sifəti göyərmiş bu uşaq hələ ölməmişdi. Aclığa və soyuğa, aldığı yaralara baxmayaraq ölməmişdi. Asta-asta nəfəs alırdı. Ölümlə çarpışan bu uşağın gözlərini unuda bilmirəm... Bir azdan onu da "Qaflan"çıların "səyyar ölüm ocaqları"nda yandıracaqdılar. Heysiz-hərəkətsiz uzanmış, dırnaqlarından qan süzülən bu uşağı Tiqranyan çağırılan bir əsgər tolazlayıb qalaqlanmış meyitlərin üstünə atdı...*

Sonra bu insan qalağına od vurdular. Bu zaman elə zənn etdim ki, yanan meyitlərin içərisində kimsə qışqırır, aman və imdad diləyir... Onlar isə xaç uğrunda döyüşlərini davam etdirirdilər".

Erməni hərbi birləşmələri təkcə insanları qətlə yetirməklə kifayətlənməmişdilər. Onlar həm də nüvə silahını sınaqdan keçirmişdilər. "Bundesver" qəzeti 1992-ci il 7 may tarixli, "İzvestiya" qəzeti 13 may tarixli nömrəsində yazır ki, fevralın 25-də Azərbaycanın Xocalı şəhərinə Xankəndidən 122 mm-lik sionid başlıqlı mərmi atılmışdır. Erməni terrorçuları Qarabağı narkotik bitkilərin əkin yerlərinə çevrmişlər. Burada "Qara bant"çılar, ASALA qrupunun terror təlim düşərgələri, "Emissar"lar üçün mərkəz, reabilitasiya mərkəzi, İnformatorlar qrupu, hərbi sursat mərkəzi, kimyəvi preparatlar üçün **"Pestisid" anbarı, kəşfiyyatın "Elektron" mərkəzi, poçt kommunikasiyası, "Hay Dad" və "Evkara" mərkəzləri, "Mücahidlər, "Kilsə" qərargahları, "Çeqakron" terror təşkilatı, elmi-tədqiqat mərkəzləri, bioloji silahlar üzrə laboratoriyalar yaradılmışdır.** Elə isə dünya bunları bilə-bilə niyə 100 il bundan əvvəl ermənilərin "soyqırıma" məruz qaldıqlarını sübut etmədən qərarlar qəbul edir, insan azadlıqları və hüquqlarına zidd olaraq hətta "erməni soyqırımını" inkar edənlərə cəza müəyyənləşdirir, amma 28 il bundan əvvəl baş verən həqiqəti inkar edirlər. Bu suala cavab 366-cı alayın komandiri Yuri Zarviqarovun zabitlər qarşısındakı çıxışında dəqiq ifadə edilmişdir. 1992-ci il fevralın 24-də saat 21:15-də general rütbəsi alan zabit çıxışında demişdir: *"Regiondakı müharibə torpaq müharibəsi yox, islamın xristianlığa qarşı müharibəsidir"*. Amma, cənab general yanılmışdır. Bu əbədi və əzəli torpaqlar uğrunda müharibədir. Bu ata-babalarımızın bizə əmanət etdikləri vətən torpağının bir qarışı uğrunda, müqəddəs ruh naminə müharibədir və torpaqlar azad olunanadək davam edəcəkdir. Livanda fəaliyyət göstərən "Pamkavar" partiyasının liderlərindən olan Rəfael Messayan Beyrutda çıxan "Zartunk" (Oyanma) qəzetinin 24 mart 1992-ci il tarixli sayında **"Bir erməni yardımı"** məqaləsində yazırdı: "...Xocalı uğrunda vuruşanları, döyüşə atılanları unutmaq, yaddan çıxartmaq biz ermənilərə yaraşan iş deyil. Onlara - o igidlərə yardım edin. Məlumatımız var ki, dünyanın 24 ölkəsində varlı və zəngin erməni iş adamları **"Artsax yardım fondu"** təsis ediblər. O fond həm də bizim gələcək nəsillərin taleyi üçündür... Londonda erməni iş adamı satdığı villasının dəyərini, Vaşinqtonda erməni biznesmeni Araz Suleyman öz ticarət mərkəzindən gələn illik gəlirini... Parisdə "Erməni ana dili" cəmiyyətinin üzvləri topladıqları ianələri... Xocalı qəhrəmanları üçün ayırdılar..."

Ancaq təəssüf hissi ilə xatırladıram ki, erməni vəhşiliyini unudan, onları "yazıq", "zavallı" kimi qələmə verənlər də vardır. 1890-cı ildə altı aylığında Şərqi Anadoludan Şamaxıya gətirilən **Əfrasiyab Hovanesyan** 1918-ci ilin dekabrında "Əllərini öpdüm, Haykanuş nənə..." hekayələr kitabını yazır. Kitab Əfrasiyab Müseyiboğlu adı ilə çap olunur. Və yaxud əslən erməni olan, lakin uzun illər bu faktı gizlədən "Dayı" ləqəbli əsil adı Anton Asriyan olan şair Qulamzadə Əsillinin Azərbaycanı təhqir edən "Salam olsun sənə, erməni..." kitabını azərbaycanlı bir iş adamı nəşr etdirmişdir. Necə olur ki, xalqımızın əleyhinə yönəldilmiş cızma-qaraları çap etməyə pul tapırıq".

Dünyanın siyasi xəritəsində müasir Azərbaycan Respublikası ərazicə kiçik bir ölkədir. XX əsrin sonlarında Azərbaycan Respublikasında milli intibah, siyasi oyanış, müstəqillik və istiqlal uğrunda mübarizə geniş vüsət almış, Azərbaycan Respublikası dövlət müstəqilliyini bərpa etmişdir. Müstəqil Azərbaycan Respublikasının qurucusu Ümummilli Lider Heydər Əliyev müstəqilliyin daimi və dönməz olması üçün titanik fəaliyyət göstərmişdir. Bu gün Azərbaycan dövlətinin başında Ulu Öndərin siyasi kursunu uğurla davam etdirən bir şəxsiyyət dayanmışdır. Bədii obrazlarla ifadə etsək, Azərbaycan Respublikası dünya okeanına üzməyə çıxan yeni bir gəmidir. Okean isə fırtınalı və qasırğalıdır. Ancaq təcrübəli kapitan gəmini okeanda lazımi marşrutla irəli apara bilər. Heydər Əliyev müstəqil Azərbaycan adlı gəmini dünya okeanına çıxarmış, onun kursunu müəyyənləşdirmişdir. Bu kursu ancaq Ulu Öndərin məktəbini keçmiş bir şəxs davam etdirə bilər və xalqımız onu özünə rəhbər seçmişdir.

Müasir Azərbaycan bu gün sürətlə inkişaf edir. Bu inkişafa mane olan yeganə əngəl isə Ermənistan-Azərbaycan Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin həll olunmamasıdır. Müasir dövrün siyasi hadisələrini izlədikdə aydın olur ki, dünya birliyi bu problemin həlli istiqamətində heç bir əsaslı iş görmək fikrində deyildir. ATƏT-in və digər beynəlxalq qurumların fəaliyyəti siyasi manevrləri xatırladır. Zənnimizcə, baş verənlərə münasibət imperiyapərəstlərin XX yüzilliyin əvvəllərindən həyata keçirdikləri siyasətin nəticəsi kimi qiymətləndirilməlidir. Varlığı ilə yüz milyonlarla insanın faciəsinə yol açan xalqlar həbsxanasının cinayətkar maşınını yönləndirmiş canilər tarixin qabarlı sinəsinə neçə-neçə qırğın, zorakı köçürmə, qətl möhürləri vurublar. İmperiya quldurlarının, çörəkbasanlarının murdar əli ilə təkcə XX yüzilliyin sonlarına yaxın başımıza gətirdikləri iblisyana müdhiş oyunlarınfəlakətlərin qatı tam çılpaqlığı ilə açılmayıb. XX əsrin başlanğıcında olduğu kimi, əsrin sonunda da yaşadığımız ağrılardan doğan tükürpərdici fəryadlarımız qulaqardına vurulub. Belə olmasaydı Xocalı faciəsindən keçən 28 ildə başbilənlər, özlərini dünyanın ağası hesab edərək "demokratiyadan dəm vuranlar", üzdə bir cür, arxada başqa cür davranmazdılar.

Hər bir diplomatiyanın arxasında güc durduğunu yaxşı dərk edən Azərbaycan xalqı iqtisadi cəhətdən daha qüdrətli, milli birlik baxımından daha sarsılmaz olduqda siyasi sabitlik şəraitində dünyaya sübut edəcəkdir ki, o, əlindən zorla alınmış torpaqlarını geri qaytarmağa və ərazi bütövlüyünü təmin etməyə qadirdir.

Azərbaycan xalqı müharibə istəmir. Çünki Azərbaycan-Ermənistan Dağlıq Qarabağ münaqişəsi zamanı 30 mindən artıq ovladımız şəhid olmuş, 100 mindən artıq Azərbaycan övladı yaralanmış, şikəst olmuşdur. Bir milyondan artıq soydaşımız doğma yurd-yuvalarından didərgin salınmışdır. Ümummilli Lider Heydər Əliyev tərəfindən vaxtı ilə atılan mühüm addımlar, Ulu Öndərin siyasi kursunu davam etdirən Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyevin münaqişənin sülh yolu ilə həll edilməsi sahəsindəki fəaliyyəti xalqımız tərəfindən bəyənilir və dəstəklənir. Ancaq dövlət başçısının dəfələrlə xatırlatdığı kimi, məsələ ancaq ölkəmizin ərazi bütövlüyü, suverenliyi əsasında həll edilə bilər. Yurd-yuvalarından didərgin salınmış soydaşlarımız doğma yerlərinə qayıtmalı, ata-baba torpaqlarının sahibi olmalıdırlar. Bütün bunları xalqımız bilir və qiymətləndirir. Ən başlıcası ona görə ki, erməni seperatçılarına qarşı mübarizədə həlak olmuş insanların xatirəsi bunu bizdən tələb edir. Onların həyat və döyüş yolu nəinki indiki nəsillərə nümunədir, həm də gələcək nəsillərin qürur mənbəyinə çevriləcəkdir.

Ona görə də, bu gün demokratiyadan dəm vuran Qərb dövlətləri ikili yanaşmaya son qoymalı, beynəlxalq prinsiplərə hörmət etməli, Ermənistan-Azərbaycan Dağlıq Qarabağ münaqişəsini beynəlxalq hüquq normaları çərçivəsində həll etməlidirlər.

Artıq 28 ildir ki, XX əsrin ən böyük soyqırımlarından birini də - Xocalı soyqırımında şəhid olanların xatirəsini yad edirik. Xocalı Azərbaycan xalqının soyqırımları tarixinin son səhifəsi, müstəqillik illərinin ilk soyqırımlarındandır. Odur ki, müstəqilliyimizi qorumalı, onun əbədi və daim olmasına çalışmalıyıq.

Düşünürük ki, 2020-ci il müstəqilliyimizin inkişafı baxımından əhəmiyyətli bir il kimi tarixə düşəcək. Belə hesab edirik ki, ziyalılar, sözün həqiqi mənasında vətənini sevən, xalqın sevgisini qazanan, Azərbaycanın daha da inkişaf etməsini istəyən hər kəs ürəyinin səsinə qulaq asaraq, respublikamızın ərazi bütövlüyünün bərpası, xalqımızın azad, müstəqil və firavan həyatı naminə Azərbaycanı dünyaya tanıdan Prezident İlham Əliyevin ətrafında sıx birləşməlidir.

Dövlət başçısının azərbaycanlıların bütün tarixi torpaqlarına qayıdacağı barədə bəyanatları rəsmi Bakının qətiyyətli mövqe tutduğunu təsdiq edir. İlham Əliyev demişdir: ...azərbaycanlılar Dağlıq Qarabağa qayıtmalıdırlar. Şuşada, Xankəndində Azərbaycan bayrağı dalğalanmalıdır və əminəm ki, belə də olacaqdır". Prezidentin arzuları Azərbaycan xalqının arzusudur. Azərbaycan bayrağı əzəli və əbədi Azərbaycan torpağı Qarabağda yenidən dalğalanmalıdır.

Cəbi BƏHRAMOV,
AMEA A.A.Bakıxanov adına
Tarix İnstitutunun elmi işlər üzrə direktor müavini, tarix üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

Mais ƏMRAHOV,
AMEA-nın A.A. Bakıxanov adına
Tarix İnstitutunun şöbə müdiri, tarix üzrə elmlər doktoru, professor

Azərbaycan.- 2020.- 27 fevral.- S.4.